

דף סיכום בחינה

מזהה בחינה: 001000270240 מזהה סטודנט: 277184

שם קורס: דיני חברות

מספר מבחן: 0001

מיקום התשובה שסומנה בטופס המקור	מיקום השאלה בטופס המקור	התשובה הנכונה	התשובה שסומנה	ציון	ניקוד מירבי	הערה	מספר שאלה בטופס בחינה זה
1	1	1	1	3.00	3.00		1
1	2	1	1	3.00	3.00		2
1	3	1	1	3.00	3.00		3
3	4	3	3	3.00	3.00		4
1	5	1	1	3.00	3.00		5
1	6	1	1	3.00	3.00		6
1	7	1	1	3.00	3.00		7
1	8	1	1	3.00	3.00		8
1	9	1	1	3.00	3.00		9
1	10	1	1	3.00	3.00		10
-	11	-	-	23.00	25.00	תשובה מעולה! אבל למה לא הזכרת בצורה מסודרת את מבחני החלוקה - מבחני הרווח והפירעון ? ? ניכר שבכל זאת את הבנת את השאלה ונוסף גם בנוס על כתיבה יפה ומסודרת	11
-	12	-	-	9.00	12.00		12
-	13	-	-	19.00	22.00		13
-	14	-	-	30.00	30.00	אמל"ה ואבל"ה	14

כמות תשובות נכונות (עבור שאלות סגורות) : 10

0

ציון בחינה סופי : 106.43

מקרא צבעים

תשובה שגויה
שאלה שלא נענתה
שאלה מבוטלת

הבחינה הבדוקה בעמודים הבאים

***** לתשומת לבך, במידה וההערות מופיעות ב "גיבריש" יש להוריד את הקובץ למחשב ולפתוח ב - reader acrobat *****

אוניברסיטת בר-אילן
הפקולטה למשפטים
דיני חברות - (99205-02)

שנה"ל תשפ"ג, סמסטר ב', מועד א' - 09/07/2023 9:00 מטלה 1.1

מרצה: ד"ר ליבזון עדי (99205-02), גב' יעקובוביץ טל (99205-02), מר כהן יהודה
משך הבחינה: 120 דקות.

חומר עזר: ניתן להשתמש בכל חומר עזר מכל סוג שהוא.

המבחן בנוי משלושה חלקים. החלק הראשון שאלות רב-ברירה (30%) החלק השני מאירועונים (50%)
והחלק השלישי משאלת מדיניות / שאלת חשיבה (20%). יש לענות על כל השאלות.

לפי החוק, חלוקת דיבידנדים אפשרית תוך עמידה במבחני הרווח ויכולת הפירעון (ס' 302+301). ביהמ"ש יכול לאשר חלוקה חרף אי-עמידה במבחן הרווח בתנאים מסוימים שמטרתם הגנה על נושי החברה (ס' 303). עמית בברוט קבע מבחן טכני-יישום טכני של המבחנים (בניגוד לרון בלהב) ע"מ להבטיח וודאות.

הרציונלים לאפשר חלוקה - (1) גיוס הון- אם רוכשי מניות פוטנציאליים ידעו שהחברה מחלקת דיבידנדים לעיתים רחוקות מאוד זה יקשה על גיוס הון ובהתאם יקשה על התאוששות כלכלית של החברה. (2) איתות לשוק על מצבה הטוב והמשתפר של החברה שיש לה עודפים.

החלטה על חלוקה- ברירת המחדל היא שהדירקטוריון מחליט על חלוקה, ניתן להתנות על-כך כך שזיו המנכ"ל יחליט על חלוקה (ס' 307) אך הדרישה מהדירקטוריון לבחון שהחלוקה אינה אסורה היא קוגנטית ולא ניתן לפטור את הדירקטורים מהפרת חובת-זהירות בהקשר זה (ס' 259(ב), 311). הרציונל- הבטחת פיקוח של הדירקטורים גם במקרה של האצלה עקב בעיית נציג ב"מ-נושים (הגנה על נושים).

בענייננו זיו מעוניין לחלק את מלוא הרווחים מ-8 הרבעונים ששוויים עשירית מהון החברה כי יודע על הפסד משמעותי ברבעון הבא. לפיכך, אני סבורה שבענייננו חרף הרציונלים של וודאות בהינתן ועומדים במבחנים הפורמליים, משיכת ב"מ חדשים שתסייע לגייס הון ולשפר את מצב החברה, החלוקה תהיה חסרת תו"ל ותהווה הפרת חובת-זהירות של הדירקטורים (בהתאם לאמור לעיל-ס' 311,252) שהרי לאחר החלוקה וההפסד הצפוי הון החברה יעמוד על 130 מיליון ש"ח, כמעט מחצית מהונה כיום. אני סבורה שהשימוש במבחן הטכני נכון במצבי "ביניים" אך לא במצבים קיצוניים כגון דא ולכן לדעתי בנתונים האמורים אין לחלק רווחים חרף עמידה פורמאלית במבחנים. לחלופין ובעקבות הרציונליים, אפשר לחלק פחות הון (למשל 5M) ואז החלטה על החלוקה תהיה סבירה ומאוזנת יותר.

23
(11)

תשובה מעולה!

אבל למה לא הזכרת בצורה מסודרת את מבחני החלוקה - מבחני הרווח והפירעון??
ניכר שבכל זאת את הבנת את השאלה ונוסף גם בונים על כתיבה יפה ומסודרת

באופן עקרוני, מיזוג דורש אישור דיקרטוריון ואסיפה כללית בכל אחת מהחברות המתמזגות (ס' 314,320). ס' 320(1) דן באפשרויות בהן מיזוג לא טעון אישור אסיפה כללית ובכלל זה- ויתור על הצורך באישור האסיפה הכללית בחברה הקולטת אם חברת היעד נמצאת בשליטה ובבעלותה (לא נתון) או אם התקיימו: (א) המיזוג לא כרוך בשינוי תזכיר/תקנון החברה הקולטת+ (ב) הקולטת לא מקצה מעל 20% מזכויות ההצבעה+ (ג) לא תהפוך אדם לבעל-שליטה.

9
(12)

לפיכך, אציע למנכ"ל אלף:

לנקוט במיזוג משולש הופכי- חברת אלף תקים חברת בת שהיא תהיה חברת היעד ובעלי המניות שיחזיקו 100% ממנה יהיו חברת אלף. חברת בית היא תהיה החברה הקולטת וניתן יהיה להתגבר על הצורך באישור האסיפה הכללית של חברת בית לפי ס' 320(א1)(2). הסיבה לנקיטת אקט הופכי הוא שניתן להתגבר על אישור האסיפה הכללית בחברה קולטת כאמור (ולכן חברת בית היא תהיה החברה הקולטת) אך לא ניתן להתגבר על אישור האסיפה הכללית של חברת היעד ולכן חברת הבת של חברת אלף היא תהיה חברת היעד.

לנקוט במיזוג הופכי- חברת אלף היא תהיה חברת היעד, בעלי מניותיה יאשרו את המיזוג. חברת בית היא תהיה הקולטת. מאחר ומדובר במיזוג הופכי בעלי המניות של חברת אלף יישארו בעלי המניות בחברה הממוזגת. מרגע שחברה בית היא החברה הקולטת ולא חברת היעד, אפשר להתגבר על אישור האסיפה הכללית של חברת בית ע"י עמידה בתנאי ס' 320(א1).

משה- ב"מ 8% בגימל ו-40% בדלת. גיסו מהווה "קרובו" לפי הגדרת ס'1 וב"מ 20% בגימל. ב"מ אינו נושא משרה(ס'1). לשניים עניין אישי(לפי ס'1) בעסקת רכישת סחורה של דלת בגימל. ככל שגיסו מצביע כמבוקשו ואין אחר המחזיק מעל 50% מזכויות ההצבעה, הם מהווים ביחד דבוקת שליטה דה-פקטו $25 < 20 + 8$ (ס'268). לפיכך יש צורך במנגנון אישור לפי ס'270(4).

האם מתקיים ניגוד עניינים (מצטבר):כן (1) גורם המצוי בעמדת השפעה בעל יכולת השפעה האם העסקה תתקיים- כן, ביחס עם גיסו הם מחזיקים ככה"נ בדבוקת שליטה דה-פקטו. (2) זיקה לצד השני של העסקה- כן, מחזיק ב-40% מדלת. (3) האינטרס בצד השני גבוה מהאינטרס לחברה- כן, יש עניין אישי ממש (ערד), הוא מחזיק באחוזים גבוהים באופן משמעותי בדלת ולכן כנראה שהאינטרס שלו שם חזק יותר.

תנאי סף-(1) פעולה לטובת החברה(ס'270)-נראה כי השניים משוכנעים שסחורת דלת ברמה גבוהה ולכן היא לטובת החברה. (2) בתו"ל(ס'192)-יהיה עליהם להראות שהפעולה בתו"ל. (3) ולגלות על עניינם האישי בעסקה(ס'269, ואם לא גילו-ס'283).

האם מדובר בעסקה חריגה: וועדת הביקורת תסווג(ס'117א1)-3 חלופות(ס'1). אין פרטים אודות הסחורה והסכומים ולכן לא ידוע אם מתקיימת אחת/יותר מהחלופות, אך ממילא ס'270(4) חל גם על עסקה שאינה חריגה בנסיבות שבענייננו(סיפא).

האישור הנדרש- וועדת ביקורת+דירקטוריון+אמיפה כללית ברוב בלתי נגוע בעניין אישי/פחות מ-2% מתנגדים ללא צורך ברוב בלתי נגוע. לאהרון יש פחות מ-2%(0.2%) ולכן יכול שהעסקה תצא לפועל חרף התנגדותו. בעל עניין אישי(משה וגיסו) לא ינכחו/יצביעו(ס'278). אם העסקה לא עברה כדרוש תהיה חסרת תוקף כי משה יודע על העניין האישי(ס'280,281).

אם העסקה אושרה כדרוש אהרון יטען להפעלת ביקורת שיפוטית: כלל ההגנות המלאה (פרוצדורלית+סובסטנטיבית- מחיר אופטימלי) נוכח ניגוד העניינים המשמעותי כאמור(ברק בנצב, אליסנט) בטענה שכלל-קניין לא מגן מפני כלל-אחריות.

לדעתי החלטת העליון בברוט איננה אופיינית לפסיקה בישראל. הרציונל שבשמו **עמית בברוט** מסתפק בעמידה במבחנים הפורמליים הוא ודאות. לצד מקרים בהם ביהמ"ש העליון נותן מקום לרציונל זה (**עמית בברוט ובעצמון**), ראינו גם מקומות בהם ביהמ"ש העליון דווקא פוגע בוודאות (למשל **דעת המיעוט בנצבא**, **אליסנט** - יפורט בהמשך).

מחד, מתן משקל לרציונל הוודאות עשוי לפגוע בהתנהלותם של נושאי משרה ובציפייה מהם להפעיל שיקול-דעת עצמאי, תוך שהם נשענים על מבחנים פורמליים בלבד (כגון מבחנים לחלוקה, תנאי אישור עסקת בעלי עניין וכו'). כך למשל הסתפקות בבחינה סטטית של ועדה בלתי תלויה איננה מבטיחה התנהלות אפקטיבית של הוועדה - נושאי משרה עשויים לפעול באופן שיספק עמידה במבחנים על פני השטח ובכך לפעול באופן שאינו בהכרח רצוי. מכאן ישנה סכנה למדרון חלקלק של התגוננות נושאי משרה תחת מבחנים שטחיים שנועדו לספק וודאות מקום בו עולות טענות בדבר הפרת חובות התנהגות שמוטלות עליהם. זוהי חולשת הרציונל.

מנגד, חוזקת הרציונל-הוזלת עלויות: **חיסכון בהוצאות משפטיות** (למשל הוצאות על כלל אחריות בנוסף לכלל קניין- ברק **במיעוט בנצבא**, **ביניש באליסנט**) הכרוכות בהתדיינות ארוכות ומעמיקות במקום סילוק על הסף (**עמית לעומת גרוסקופף בבטר פלייס**) ובהתעמקות משמעותית בבחינת ועדה בלתי תלויה בחינה דינאמית (**רונן במחוזי בעצמון**). **חיסכון בעלויות עסקה-עסקאות טובות ויעילות יכולות לא לצאת לפועל נוכח חוסר הוודאות וחשיפה לביקורת שיפוטית (כלל אחריות) על-אף כלל קניין.**

את חוסר הוודאות בפסיקת העליון ניתן לראות גם באימוץ כללים ויישומם בדרכים תקדימיות מבחינת תחולתם (כגון כלל שיקול-הדעת העסקי המוגבר **בורדניקוב**).

לאור האמור ובכלל זה יתרונות וחסרונות רציונל הוודאות, אני סבורה כי חוזקו/חולשתו משתנה בהתאם לנסיבות העניין- האם מדובר במקרה גבול או מקרה קיצון של ניצול הוודאות לרעה.

אמל`ה ואבל`ה